

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/08

9 Δεκεμβρίου 2008

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-121/07

Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗ ΠΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΕΡΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟ 2004, ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΤΡΟΠΟΠΟΗΜΕΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ (ΓΤΟ)

Λόγω των περιστάσεων της υποθέσεως αυτής, το ύψος του κατ' αποκοπή ποσού ορίζεται στα 10 εκατομμύρια ευρώ

Το 2004¹, κατόπιν προσφυγής της Επιτροπής, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Γαλλία παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο λόγω μη μεταφοράς στο εσωτερικό της δίκαιο, το αργότερο στις 17 Οκτωβρίου 2002, της οδηγίας για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΓΤΟ)².

Μετά την εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου λόγω μη εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής, οι γαλλικές αρχές θέσπισαν, στις 15 και 19 Μαρτίου 2007, σχετικά εθνικά μέτρα μεταφοράς ενώ ψήφισαν, εν συνεχεία, τον νόμο της 25ης Ιουνίου 2008 σχετικά με τους ΓΤΟ.

Αφού εξέτασε τα κείμενα αυτά, η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο, με έγγραφο της 30ής Ιουλίου 2008, ότι θεωρεί ότι τα εν λόγω εθνικά μέτρα εξασφαλίζουν την πλήρη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 και, ως εκ τούτου, την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι το αίτημά της να υποχρεωθεί η Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει χρηματική ποινή στερείται, επομένως, αντικειμένου. Αντιθέτως, η Επιτροπή ενέμεινε στο αίτημά της να υποχρεωθεί η Γαλλία να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό³.

¹ Απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, C-419/03, Επιτροπή κατά Γαλλίας.

² Οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 106, σ. 1) και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον.

³ Η Επιτροπή, παραπέμποντας στη μέθοδο υπολογισμού που εκθέτει με την ανακοίνωσή της του 2005, πρότεινε να επιβληθεί στη Γαλλία η καταβολή ποσού ύψους 43 660 ευρώ για κάθε ημέρα από τις 15 Ιουλίου 2004 μέχρι τις 20 Μαρτίου 2007 και η καταβολή ποσού που θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο για κάθε ημέρα από τις 21 Μαρτίου 2007 μέχρι τη θέση σε ισχύ του νόμου της 25ης Ιουνίου 2008.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι κρίσιμος χρόνος για να εκτιμηθεί η ύπαρξη της παραβάσεως είναι ο Φεβρουάριος 2006, ημερομηνία κατά την οποία έληξε η ταχθείσα με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμία και ότι είναι προφανές ότι, κατ' αυτήν την ημερομηνία λήξης, η Γαλλία δεν είχε λάβει, εξαιρουμένης της ψήφισης ενός διατάγματος, κανένα από τα μέτρα εκτέλεσης της αρχικής αποφάσεως του 2004.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία που προβλέπει η Συνθήκη⁴, σκοπό έχει να παρακινεί το παραβαίνον κράτος μέλος να εκτελέσει την αρχική απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση προκειμένου να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Αμφότερες οι χρηματικές κυρώσεις που προβλέπει η Συνθήκη, ήτοι το κατ' αποκοπή ποσό και η χρηματική ποινή, επιδιώκουν τον ίδιο αυτό σκοπό. Εναπόκειται στο Δικαστήριο να αποφασίζει, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κάθε υπόθεσης, τις κατάλληλες κυρώσεις για να εξασφαλίσει την ταχύτερη δυνατή εκτέλεση της αρχικής αποφάσεως με την οποία διαπιστώθηκε προηγούμενη παράβαση, και να προλάβει την επανάληψη αναλόγων παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου.

Διαπιστώνοντας ότι η Γαλλία εξασφάλισε την πλήρη μεταφορά της οδηγίας τον Ιούνιο 2004, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η επιβολή χρηματικής ποινής.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η επιβολή κατ' αποκοπή ποσού δεν πρέπει να χωρεί αυτομάτως αλλά ότι εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά της διαπιστωθείσας παραβάσεως και από τη συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Στους παράγοντες που ασκούν συναφώς επιρροή συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, τα διακυβευόμενα ιδιωτικά και δημόσια συμφέροντα και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διήρκεσε η παράβαση και το οποίο παρήλθε από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως που διαπίστωσε αρχικά την παράβαση αυτή.

Το Δικαστήριο επισημαίνει, πρώτον, ότι η εκ μέρους της Γαλλίας επαναλαμβανόμενη παραβατική συμπεριφορά, στον τομέα των ΓΤΟ, μπορεί να απαιτήσει τη λήψη ενός αποτρεπτικού μέτρου όπως είναι η επιβολή κατ' αποκοπή ποσού.

Δεύτερον, το Δικαστήριο εστιάζει στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο διήρκεσε η παράβαση και το οποίο παρήλθε από την ημερομηνία δημοσίευσης της αρχικής αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2004, το οποίο ουδόλως μπορεί να δικαιολογηθεί εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Γαλλία δεν μπορεί να επικαλείται εσωτερικές δυσχέρειες για να αποφύγει την εκπλήρωση των κοινοτικών υποχρεώσεών της. Ειδικότερα, ακόμα και αν υποθεθεί ότι οι βίαιες εκδηλώσεις εναντίον των καλλιεργειών ΓΤΟ στην ύπαιθρο τις οποίες επικαλείται η Γαλλική Δημοκρατία αποδίδονται όντως εν μέρει στην υλοποίηση κοινοτικών κανόνων, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβάλλουν δυσχέρειες που ανακύπτουν στο στάδιο της εκτελέσεως ορισμένης κοινοτικής πράξεως, ανεξάρτητα από το αν συνδέονται με την εναντίωση πολιτών, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο.

Τρίτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει τη σοβαρότητα της παράβασης ιδιαίτερα ως προς την επίδρασή της στα εμπλεκόμενα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα, δεδομένου ότι στόχος της οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών στον τομέα της διάθεσης στην αγορά ΓΤΟ και της σκόπιμης ελευθέρωσής τους στο περιβάλλον, η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος καθώς και η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Οι εκτιμήσεις αυτές δικαιολογούν επομένως την επιβολή κατ' αποκοπή ποσού.

⁴ Άρθρο 228, παράγραφος 2, ΕΚ.

Ωστόσο, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ορισμένες περιστάσεις για τον καθορισμό του ύψους του κατ' αποκοπή ποσού. Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι, παρά την καθυστέρηση με την οποία ελήφθησαν, τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου 2007 εξασφάλισαν την απολύτως συνεπή μεταφορά της οδηγίας –καθόσον μόνον τρεις διατάξεις της οδηγίας αυτής εξακολουθούσαν, κατά την Επιτροπή, να μην έχουν μεταφερθεί πλήρως μέχρι τις 27 Ιουνίου 2008 στο εσωτερικό δίκαιο– και ότι δεν αποδείχτηκε ότι οι γαλλικές αρχές παρέβησαν την υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας που υπέχουν.

Επομένως, ο καθορισμός στα 10 εκατομμύρια ευρώ του κατ' αποκοπή ποσού που θα πρέπει να καταβάλει η Γαλλία έγινε κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της προκειμένης υπόθεσης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE, EL, EN, FR, IT

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-121/07](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674